

DESIRE®

Joss Woodová

Vánoční flirt

 HARLEQUIN®
TM

JOSS WOODOVÁ

VÁNOČNÍ FLIRT

PŘEKLAD

OLE VOLEMAN

Milá čtenářko,

máme tu prosinec, čas, kdy přemýšlíme jak obdarovat své blízké a čím je potěšit. Věřím, že i já Vás výběrem svých titulů potěším a zpříjemním Vám někdy trochu překotný poslední měsíc roku. Předvánoční atmosféra na Vás dýchne v povídce Vánoční flirt a znovu připomene, že doba Vánoc je dobou zázraků... V příbězích Krok do neznáma a Lásce neporučíš se zase hrdinové musejí popasovat se zdánlivě propastnými rozdíly mezi sebou. Vždyť to znáte sama, někdy má člověk vcelku jasnou představu o své budoucnosti, a pak zasáhne osud, do cesty mu vstoupí jiná bytost a vše je jinak...

Přeju Vám krásné sváteční dny a hodně zázraků i do těch všedních dní.

S láskou

Váš Harlequin

Joss Woodová

VÁNOČNÍ FLIRT

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Hot Holiday Fling

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Ole Voleman

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2020 by Joss Wood
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2021

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-6878-3 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-6879-0 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-6880-6 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Adie Ashbyová-Tateová padala únavou. A aby také ne, po několika měsících přípravy vánočního trhu s těmi nejluxusnějšími dárkovými předměty, jaké byly na světě k sehnání. Večírek pro nejbohatší, převážně americkou klientelu však ještě nekončil, a tak musela rozdávat úsměvy na všechny strany, provázet hosty nádherně vyzdobeným tanečním sálem ikonického hotelu Grantham-Forrester, který se nacházel na Páté avenue v samém srdci Manhattanu, a předstírat, že je plná elánu, i když by si šla nejráději lehnout.

Útěchou jí byla dobře odvedená práce. Dokonce mnohem víc než dobře!

Vánoční trh se jí povedlo zorganizovat přesně tak, jak ho před více než půl rokem naplánovala. Přestože se bála, že některé z exkluzivních dárkových předmětů nestihnou dorazit včas, protože se vyráběly jen v omezeném množství nebo protože byla jejich výroba velmi náročná, nakonec všechno klaplo a ona mohla svým klientům a dalším pozvaným hostům z řad obchodníků i celebrit nabídnout to, co se běžně a jednoduše koupit nedá.

Právě proto si jí a její firmu bohatí klienti najímali. Toužili po výjimečných věcech a výjimečných zážitcích a ona jim je dokázala poskytnout.

Plnila jim sny.

Přesně tento slogan *Plníme sny* byl motem Adiiny malé, ale velmi úspěšné společnosti, kterou založila už před deseti lety v Anglii, když jí bylo pouhých dvacet let. *Plníme sny*, stálo vyobrazené tučným písmem na jejích internetových stránkách, vizitkách i v automatických e-mailových podpisech.

Svůj vlastní sen si Adie splnila, když se rozhodla, že se stane soukromou concierge, a podřídila tomu vše. Zatímco většina jejích přátel nastoupila po maturitě na některou z vysokých škol, ona se pustila do podnikání a budování svojí firmy.

Už na střední škole věděla, že práce concierge, tedy osoby, která svede zařídit klientům nejrůznější přání a ani se u toho nezapotí, nebo to alespoň umí dobře předstírat, je pro ni ta pravá. Měla skvělé nápady, tvůrčí uvažování a byla výborná organizátorka, a proto také měla na starosti většinu školních akcí, včetně plesů, večírků nebo poznávacích výletů.

A dařilo se jí i poté, co se postavila na vlastní nohy. Za deset let usilovné práce dokázala splnit tolik snů, včetně těch nejabsurdnějších, že by to nespočítala. Pokud šlo o práci, mohla na sebe být právem hrdá. S osobním životem to bylo ovšem poněkud horší...

O dost horší.

Člověk ale nemůže mít všechno, co si přeje, nebo ano? říkala si často, když se po dlouhém dni vracela do svého prázdného londýnského bytu.

Nikdo nemůže mít úplně všechno. Ne že by to byla velká útěcha, ale aspoň na chvíli to pomáhalo. Ko-neckonců, bylo jí přece teprve třicet let. Na rodinu a kupu dětí ještě nebylo pozdě.

Snad...

Jednou zvolním, plánovala si.

Jednou to určitě udělá. Ale v tuhle chvíli se na

takovou změnu ještě necítila. Práce byla momentálně celý její život a držela ji nad vodou.

Její společnost měla sídlo v Londýně, protože Adie byla po otci napůl Angličanka a strávila v Anglii většinu svého života, avšak mezi její klienty patřili bohatí a vlivní lidé z různých koutů světa. S některými spolupracovala dlouhodobě, jiní si ji najímali pouze jednorázově nebo na omezenou dobu. Vždycky záleželo na konkrétní zakázce a konkrétní domluvě.

Newyorský vánoční trh pro ni představoval práci a zároveň příležitost k setkání s dlouhodobými i potenciálními klienty během neformálního večera, na němž se podávalo šampaňské, koktejly a občerstvení ve formě bufetu. Obchodní dohody se na podobných recepcích uzavíraly nejsnadněji a obzvláště na začátku adventu, necelé čtyři týdny před Štědrým dnem. Jestli něco dokázalo otevřít peněženky a probudit v lidech štědrost, pak to byly právě Vánoce. Kouzlo blížících se svátků obvykle účinkovalo i na ty z nejcyničtějších obchodníků.

Na všechny kromě Adie.

Ona sama nemohla Vánoce vystát už od dětství a měla k tomu velmi dobré důvody. Byla by však špatná concierge, kdyby je nevyužila k utužení pracovních vztahů, k navázání nových kontaktů a k předvedení svých schopností.

A že se mi to povedlo, pomyslela si v duchu a zálibně se rozhlédla kolem sebe.

Taneční sál hotelu Grantham-Forrester připomínal svou výzdobou krásnou romantickou zimní pohádku a hosté, procházející se mezi stoly pokrytými ubrusy z tlustého, tmavě červeného sametu, na němž ležely dárkové předměty, vypadali více než spokojeně.

Adie při výběru dárkových předmětů myslela na

každého ze svých klientů jednotlivě. Než začala pracovat na nějaké zakázce nebo podobné recepci, jako byla ta dnešní, vždycky předem pečlivě zjišťovala, co má kdo rád, jaké má záliby a koníčky a jaké koníčky mají jeho blízcí. Zároveň se snažila přijít s něčím překvapivým a originálním, což její klienti uměli ocenit, a to nejenom finančně.

Večer ještě neskončil a ona už měla domluvené tři nové spolupráce a další dvě vypadaly velmi slibně. Jednu zakázku, bohužel tu nejzajímavější, musela prozatím odmítnout, protože by se do ní musela pustit už příští týden, a to nemohla slíbit. Zítřa v deset hodin dopoledne ji čekala schůzka s kamarádem její nové přítelkyně Kate Williamsové, který si potřeboval narychlo najmout osobní asistentku od zítřka nebo pozítří až do Štědrého večera. A i když to nemuselo vyjít, Adie už to Kate slíbila a zdálo se jí neprofesionální domluvenou schůzku narychlo zrušit s tím, že se jí naskytlo něco zajímavějšího, co do náplně práce i finanční odměny.

Adie neznala Kate dlouho. Narazila na ni na jedné akci tady v New Yorku, když začínala vánoční trh teprve připravovat a sháněla pár schopných místních lidí, kteří jí s organizací pomůžou a budou jí k ruce. Především potřebovala někoho spolehlivého, kdo bude dohlížet na přípravné práce v Americe, zatímco ona bude doma v Londýně.

Kate Williamsovou jí seslalo samo nebe. Kate byla rodilá Newyorčanka, pocházela z bohaté rodiny a měla spousty báječných kontaktů, což se ukázalo jako velmi výhodné pro obě dvě. Bylo jí třicet pět let, a i když na rozdíl od Adie neprovozovala vlastní firmu na plnění snů, měla bohaté zkušenosti s prací concierge v několika luxusních hotelech a snila o tom, že se posune dál. Spolupráce s Adií jí

to umožňovala. A Adie by zase mohla do budoucna využívat Kateiných kontaktů a bohatých přátel. Dokonce předběžně mluvily o tom, že vánoční trh by nemusela být jejich poslední velká společná zakázka.

Všechno záleželo na tom, jak se jim vánoční trh povede. Takhle se také na začátku spolupráce domluvily. Pokud jim to spolu dobře půjde, budou si vyhovovat a všechno klapne, mohly by se stát obchodními partnerkami s jednou základnou v Londýně a druhou v New Yorku.

Vánoční trh dopadl na výbornou. A už zítra se možná domluví na další společné zakázce. Sice malé, ale aspoň si obě trochu odpočinou.

Pokud si je tedy Katein kamarád najme.

O tom teď Adie ale nemohla přemýšlet. Musela se věnovat hostům, a tak chodila od jednoho ke druhému, bavila se s nimi a ukazovala jim pečlivě vybrané vzácné a velmi cenné předměty, které byly díky ní a Kate shromážděné pro dnešní večer na jednom místě, pečlivě střeženém několika urostlými bodyguardy.

Po čtyřech hodinách už v botách na vysokých jehlách necítila nohy a koutky úst jí bolely, jak se neustále usmívala. Přesto to stálo za to.

Rozhodně to stálo za to!

Kate měla stejný názor.

„Tak co myslíš?“ vydechla vedle Adie, když se večer pomalu chýlil ke konci. Oči měla rozzářené jako diamanty lemující ciferník dámských hodinek, jež ležely na stole před nimi. „Zvládly jsme to?“

Adie se na svoji novou kamarádku usmála. „Myslím, že se nemáme za co stydět.“

„Také bych řekla. Proдалo se mnohem víc věcí, než jsem čekala. A to jsem se ve svých předpovědích rozhodně nedržela při zemi.“

„Kouzlo Vánoc,“ pronesla lakonicky Adie. „To vždycky zabírá.“

Skoro vždycky.

Kate kývla. „Musím ti vyseknout velkou poklonu, Adie,“ dodala pak vesele.

„Kvůli čemu?“

„Ten nápad s falešným sněhem kolem stromku a obří papírovou sochou saní tažených koňmi byl geniální. Chvíli jsem se bála, jestli socha z kartónu nebude vypadat moc... obyčejně, ale spletla jsem se. Nastříkaná třpytivým stříbrným sprejem je prostě perfektní. Dodává tanečnímu sálu přesně takovou atmosféru, jakou jsme chtěly vytvořit.“

„Se sochařem, který ji dělal, už jsem několikrát spolupracovala,“ řekla Adie. „Proto jsem si byla jistá, že to bude dokonalé.“

„A měla jsi pravdu. Jeden z hostů se mě dokonce zeptal, jestli není na prodej. Jeho děti by prý byly nadšené, kdyby ji našly ráno po Štědrém večeru u stromečku společně s dárky.“

„Vážně?“ zaradovala se Adie. „A cos mu odpověděla?“

„Že samozřejmě je na prodej,“ zazubila se na Adii spiklenecky Kate, která vypadala nejméně o pět let mladší než na svých pětatřicet. „Doufám, že sis ji nechtěla vzít domů sama.“

„Jako že bych si ty obří saně s koňmi odvezla do Londýna?“ skoro se zhrozila Adie. „Rozhodně ne.“

„Neslíbila jsi je ani někomu jinému z hostů, že ne?“ ujišťovala se Kate.

„Zatím se nikdo jiný nezeptal. A i kdyby, do Vánoc pořád zbývají tři týdny. Za tu dobu a za příplatek by se snad další socha stihla vyrobit.“

„Takže ti nevadí, že jsem –“

„Samozřejmě že mi to nevadí, Kate,“ skočila

kamarádce Adie do řeči. „Právě naopak. Tohle je naše společná akce. Kromě toho, jedna z věcí, které se mi na tobě od začátku líbí, je tvoje schopnost rozhodovat se samostatně. Jsem ráda, že jsi tu sochu prodala. Vlastně je to úplně geniální. Papírová socha a jaký udělá užitek.“

„Tak fajn. Domluvíme s tím klientem cenu a další podrobnosti.“

„Až to uděláš, můžeš jít domů, Kate,“ navrhla Adie. „Už tu zůstalo jen pár lidí a ti brzy zmizí také.“

„Vážně můžu?“ neskrývala Kate radost.

„Jasně, večer už díkybohu končí a ty nemáš pokoj tady v hotelu jako já, takže tě čeká ještě cesta domů. Já už to tu zvládnou.“

„Díky, Adie. Musím říct, že mi to docela bodne. Ještě chvíli v těchhle botách,“ podívala se na špičky černých sametových lodiček, „a na zítřejší schůzku budu muset přijít v bačkorách. Budu mít tak oteklé a odřené nohy, že se do ničeho jiného neobuju.“

„To jsme na tom stejně,“ mrkla na ni pobaveně Adie.

„Kdy se zítra potkáme?“ zeptala se ještě Kate. „Až na místě těsně před desátou, nebo si dáme společnou snídani?“

Adie se krátce zamyslela. „Sejdeme se na místě a pak můžeme jít na lehký oběd,“ odpověděla. „Potřebuju se dospat a navíc budu mít ráno ještě práci tady.“

„Fajn, domluveno. Tak já běžím prodat tu sochu, než si to zájemce o ni rozmyslí.“

Když Kate prodala sochu a odešla, zamířila Adie ke skupince tří hostů chystajících se k odchodu, aby se s nimi rozloučila. Také další hosté k její úlevě postupně opouštěli taneční sál hotelu, a jakmile Adie popřála hezký adventní čas i poslednímu z nich, dlouze si vydechla.

Konec!

Tak to bychom měli.

Vyšla před sál a oznámila mužům z najaté ochranky, že se zdrží ještě přibližně půl hodiny, nejvýš hodinu, než uloží ty všechny ty drahé předměty do hotelového trezoru, a pak se vrátila zpátky do sálu.

Mohla by to tu jednoduše zamknout a udělat to zítra ráno, protože ochranka byla najatá na celou noc, ovšem Adie nechtěla riskovat, že se něco ztratí. Inventuru však rozhodně nechá až na později. Než by všechno zkontrolovala a přepočítala, trvalo by to ne hodinu, ale nejméně několik hodin. Na to byla už příliš unavená a navíc potřebovala na zítřejší schůzce vypadat k světu.

Adie přešla k jednomu ze stolů a zadívala se na pozlacené paměťové karty, vedle nichž stály zátky na víno zdobené diamanty a dalšími drahými kameny. Pozlacených paměťových karet se dnes prodalo hned deset a zátek pět nebo šest. Podobné dárky nikdy nezklamaly a její klienti je pořizovali nejen pro své blízké, ale také pro důležité obchodní partnery.

Než začala ukládat předměty do krabiček a kazet, sundala si boty a promnula si bolavá chodidla. Další minutu už by v nich nevydržela.

„Tak do toho,“ zamumlala tiše.

Na chvíli ji napadlo, že neměla posílat Kate domů, ale potom to pustila z hlavy a pustila se do práce.

Neuběhlo ani pět minut, když uslyšela hlasité, a přesto váhavé klepání na dveře.

Předpokládala, že je to někdo z ochranky, a tak zavolala: „Dále!“

U dveří se skutečně objevil jeden ze hřmotných bodyguardů, avšak k jejímu překvapení nebyl sám. Doprovázel ho muž, kterého neznala.

Ale jaký muž!

Impozantní, charismatický a sexy.

Bože, ten by stál za hřích, blesklo Adii hlavou.

Byl vysoký. Tak vysoký, že patrně ze zvyku lehce sklonil hlavu, když vcházel dveřmi do prostorného tanečního sálu s vysokými stropy. Měl pevná široká ramena, útlé boky a dlouhé nohy. Nepřišel v obleku. Na sobě měl mátově zelené tričko, černé džínsy a v ruce držel ošoupanou koženou bundu. Vypadal napůl jako nějaký impozantní severský bůh a napůl jako filmová hvězda. Stylem oblékání jako James Dean a ostře řezanými rysy ve tváři jako Gary Grant, blesklo jí hlavou.

Ne, opravila se. Gary Grant ne. Ten byl v porovnání s tímhle mužem až moc uhlazený. Měl charisma, to rozhodně ano, ale byl spíš městským švihákem, než rebellem kříženým s Ódinem.

Pokud by měla Adie neznámého muže k někomu přirovnat, pak ke Gerardu Butlerovi nebo Tomu Hardymu. V každém případě byl skutečně... něco. Byl to kus chlapa. Byl dokonce tak sexy, že na něj její tělo začalo okamžitě reagovat. Adie si najednou uvědomila, že se instinktivně narovnála v ramenu, zvedla bradu, aby dala vyniknout linii šíje, a jazykem si navlhčila rty.

Ještě spolu ani nepromluvili a ona...

Ona s ním už flirtovala! Proboha.

„Promiňte, madam,“ promluvil bodyguard a přiměl ji tak, díkybohu, aby aspoň na chvíli odtrhla pohled od charismatického návštěvníka.

„A-ano?“

„Tento džentlmen byl na seznamu hostů, tak jsem ho pustil. Doufám, že je to v pořádku.“

Na seznamu hostů? opakovala Adie v duchu překvapeně, zatímco se zároveň snažila zkrotit bušící srdce.

Ovšemže mohl být na seznamu hostů, uvědomila si vzápětí. Nevytvářela ho přece sama. Spoustu jmen do něj přidala Kate a Adie si je neprověřovala, protože k tomu neměla žádný důvod. Její nová kamarádka měla mnoho zajímavých známých a kontaktů na potenciální klienty. Na seznamu bylo i pár filmových hvězd a populárních muzikantů. Možná není tenhle cizinec herec, ale rockový zpěvák, což by vysvětlovalo, proč Adie jeho tvář nezná. Hudbu poslouchala převážně z rádia, když řídila, ale protože v práci neustále s někým něco vyřizovala a vyjednávala, doma dávala přednost klidu a tichu.

Anebo by to mohl být sportovec, napadlo ji, když znovu přelétla očima jeho urostlou postavu.

„Je to v pořádku, madam?“ opakoval poněkud rozpačitě bodyguard.

„Ach ano, promiňte, Dane,“ řekla rychle Adie. „Jestli byl na seznamu, je to v pořádku.“

Bodyguard pokývl hlavou, vyšel na chodbu a zavřel za sebou dveře.

Adie a neznámý muž, který byl až nebezpečně sexy, v tanečním sále osaměli.

„Vidím, že jste už začala uklízet,“ poznamenal sytě hlubokým hlasem a přikročil o pár kroků blíž k ní.

„Ano,“ kývla Adie hlavou. „Po pravdě, vánoční trh už skončil, ale s balením jsem teprve na začátku, takže...“ Odkašlala si. „Jestli se tu chcete porozhlédnout, nebude mi to vadit.“

„Promiňte, že jdu pozdě,“ omlouval se. „Chtěl jsem přijít dřív, ale zdržely mě naléhavé záležitosti.“

„Chápu,“ pousmála se. „To je v pořádku.“

„Jste laskavá.“

Přiblížil se o další krok. Nedíval se na předměty na stolech pokrytých sametem, ale na ni. Jenom na ni. Adie cítila, jak jí do tváří stoupá horkost. Jeho rty byly zblízka ještě smyslnější a jeho oči...